

Buddhismens syn på sexualitet

Förord - frågor till mig och vad jag anser

Jag får ofta frågor av skolelever (och andra) på vilka jag försöker skriva svar så gott jag kan. Jag är ingen expert men jag delar gärna med mig av det lilla jag kan och mina personliga erfarenheter. Man måste komma ihåg att det inte finns några svart-och-vita svar inom Theravada-Buddhismen och annan Buddhism utan allting är en blandning av svart och vitt.

När jag svarar så har jag ingen fördömande eller auktoritär attityd men däremot så har jag rätt att vara kritisk och granskande som jag har lärt mig inom Theravada-Buddhismen (t.ex. från Buddhas tal till *Kalama*-folket och utforskande/undersökande inställning (*Vimamsa*) som tillhör *Iddhipada* en av de 37 förutsättningar att nå upplysningen)

De svar som jag ger är bara en syn hur en utövande Buddhist kan se på aktuella frågor som finns i vårt samhälle.

Panca Silas (De fem etiska övningarna)

I vers nummer tre så står det så här:

”Att inte missbruka min sexualitet utan föra ett rent liv.”

Vad innebär det att missbruka sin sexualitet? I palikanon och dess kommentatorer (som är auktoritativa för Theravada-traditionen i länder som Sri Lanka, Laos, Burma, Kambodja och vissa delar av Vietnam) innefattar den tredje föreskriften att man inte skall inleda en relation med kvinna som är förlovad eller gift med en annan man.

Inte heller med en kvinna som står under föräldrarnas beskydd (dvs. minderårig). Även om föreskrifterna i första hand syftar på äktenskaplig trohet begränsar den inte sexuella aktiviteter enbart till äktenskap, menar *Bhikkhu Bodhi* (amerikansk konvertitmunk, tidigare Jeffrey Block). Han menar att principen är tillräckligt flexibel för att tillåta variationer beroende på sociala konventioner.

Dess huvudsakliga syfte är att förhindra sexuella relationer som skadar andra. När mogna självständiga människor, även om de är ogifta, inleder en sexuell relation som bygger på frivillighet, och så länge som ingen annan person skadas avsiktligt, förekommer inget brott mot träningsregeln.

Om man är homosexuell är inget som man bryr sig om inom Theravada-buddhismen. Däremot så tar vi avstånd från all form av sexuell tvång och misshandel. När det gäller pedofiler så anser jag att de skall sättas i fängelse och även att ha vård så att det inser att man inte har sex med barn.

När det gäller prostitution, att sälja samlag, så anser jag att det är ett sätt att skämma ut sig och att det är mycket vanhedrande. Det är något som vi också tar avstånd ifrån. Inte för att Buddha har förbjudit det, men så vitt jag vet så var sexualiteten aldrig ett ämne som avhandlats i något särskilt lärotal som är tillskrivet Buddha.

Men att ha samlag är ett sätt på vilket släktet fortsätter in i framtiden genom barn och familj. Man kan uppleva mycket njutning och lycka genom att ha sex. Jag tror att naturen avsåg det, så att släktet skulle leva vidare.

Men om man missbrukas eller utnyttjas medför det svåra påföljder som att man kan må mycket dåligt och att man skaffar sig en dålig *Kamma*. Då tänker jag på att vara promiskuös. Som innebär att man har tillfälliga och slumpmässiga sexuella förbindelser. Det innebär att vara utsvävande, lössläppt och att man saknar all form av moral och anständighet. Lever man ett sådant liv, så är det nog inte så konstigt att man en dag kan må mycket dåligt.

Var trogen mot din sexualpartner

Media, till exempel på Internet och i tidningar, ger mer och mer uppmärksamhet till människors våldsamma passioner/begär i dokusåpor och dylikt. Det har till och med gjorts reklam för en sida på Internet som hjälper folk att vara otrogna.

Otrohet (falskhet, vänsterprassel) från ens egen eller en sexualpartners sida kan kraftig reducera ens välmående och kan ställa till mycket problem i ens liv. Skuld är den mindre ondskan. Svartsjuka och hämnd är de större monstren: man vet aldrig när de vaknar till liv. Det går väl an att prata om att vara moralisk, civiliserad och bildad och att man skall visa medkänsla och förståelse o.s.v. men inga ord kan reparera liv som förstörts genom otrohet.

Jag vet vad jag pratar om för jag har själv upplevt otrohet och själv varit otrogen. I de bägge fallen så tog förhållandena slut och vi bägge genomgick stora kriser i våra liv och mådde dåligt.

Dessutom är det en fråga om fysisk hälsa om man inte kräver trohet (pålitlighet, lojalitet) från sin sexualpartner. Om du inte kräver trohet från din sexualpartner blottställer du dig för sjukdomar. Man kan få olika könssjukdomar och även aids.

Nu och då

Problemet med olämpligt sexuellt beteende är inget nytt. Den mäktiga buddhistiska religionen i Indien försvann därifrån på 600-talet. Det finns många teorier och orsaker varför Buddhismen försvann i Indien, men jag har hört en ny version:

Enligt denna teori var orsaken sexuell promiskuitet. Det sa en munk som höll en föreläsning om sex och sprit när jag besökte templet *Wat Ram Poeng*. Han menade att sexuell lössläpphet/lösaktiga förhållanden från munkarnas sida var en av anledningarna till att Buddhas lära försvann från Indien. Alltså att moralen hade sviktat.

I moderna tider kan man se hur kommersiella eller icke-kommersiella organisationer misslyckas när sexuell promiskuitet blir alltför utbredd. Som till exempel när ledare/lärare i buddhistiska organisationer inleder ett förhållande med en elev eller en person som kommer in till en *Sangha*. Eller den oreda det kan bli när en chef varit otrogen med någon på företaget. Eller en idrottsman som haft sex med en minderårig. Alla dessa saker ställer till med stora problem för de inblandade.

Då spelar det ingen roll hur civiliserade diskussioner och bortförklaringar man har om detta ämne. För otrohet (eller promiskuitet) splittrar familjer eller organisationer. För mig är otrohet lika med falskhet. Med andra ord du kan inte lita på personen eller *Sanghan/organisationen*. Om till exempel ledaren/mästaren har inlett ett förhållande med sin elev och därmed varit otrogen mot sin fru.

Att falla för det sexuella begäret kan bli en livslång bedrävelse och ett stort lidande. Där man kan uppleva en djup smärta och förtvivlan som leder till ångest. Det är något som varje Buddhist (och andra) borde inpränta hos sin omgivning. För att man skall trygga sin egen och andras hälsa och njutning.

Avslutning

Att ha sex kan utan tvekan ge mycket lycka och glädje. Det är inget fel med det om det åtföljs av trohet (lojalitet, pålitlighet) och anständighet (god moral). Sex har sin plats i människors liv om de är lekmän.

Man skall inte förtränga det. Det är inte heller bra med ett påtvingat celibat som skapar spänningar och orsakar problem och svårigheter. Jag har sett det med unga munkar som är påtvingade ett celibat och munkliv fast de inte vill det innerst inne. *Dhamman* undviker dessa båda ytterligheterna, som är lika skadliga.

Men om man har sex med vem som helst så fort man känner för det kan ens sinne aldrig bli fritt från begär eller åtrå. Man måste antingen ha bestämt sig för en person eller leva i celibat.

De som väljer att leva i celibat försöker komma bort från alla tankar på sex. Ett sådant celibat ger en glädje som går långt utöver sexuell tillfredsställelse. Man känner sig alltid tillfreds och harmonisk. Detta är sann lycka som man måste lära sig att uppleva.

Källor

William Hart – Vipassana Meditation.

Antoon Geels – Sex för Guds skull.

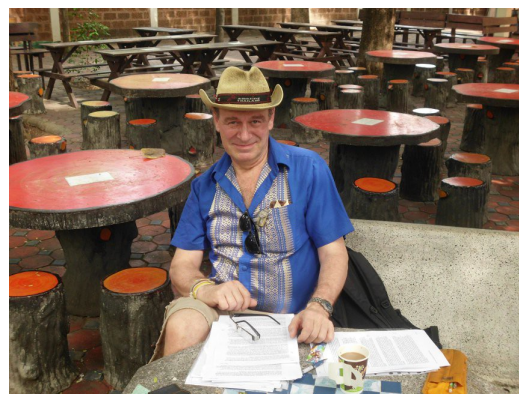
John Kabat Zinn – Hitta hem till dig själv.

John Kabat Zinn – Medveten Närvaro i Vardagen.

John Kabat Zinn – En Väg ur nedstämdhet.

Länkar som jag använt:

www.wikipedia.org

Besökte två tempel som har betytt mycket för mig: *Wat Phradhat Suthep* och *Wat Ram Poeng*.

Dietmar Dh. Kröhnert,

Den 24:e september 2011 i Malmö.

Denna text finns även på PDF-filen – *Två viktiga föreskrifter för västerlänningar* som jag skrev den 24:e september 2011 som handlade om sex och alkohol. Jag har uppdaterat texten som kommer därifrån.

Dietmar Dh. Kröhnert,

17:e juni, 2013.